

Rosh Hashanah: The Day of Breath

- No mention of Rosh Hashanah in the Torah
- No obvious memory of an historic event in Jewish history – so what does it recall?

1. Leviticus 23:24 [Source one for RH]

Speak to the children of Israel, saying: In the seventh month, on the first day of the month, you will have a Sabbath, a Memorial of **Sounding** (*Zichron Teruah*), a holy gathering.

דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן
זִכְרוֹן **תְּרוּעָה** מִקְרָא קֹדֶשׁ

2. Numbers 29:1 [Source two for RH]

And in the seventh month, on the first day of the month, you will have a holy gathering; you will do no kind of work; it will be your Day of **Sounding** (*Yom Teruah*).

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלָאכָתָה עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ יוֹם **תְּרוּעָה** יִהְיֶה לָכֶם.

3. Midrash: Leviticus Rabbah 29:1 [First ever RH]

The world was created on the 25th Ellul... for we learned in the prayer by Rav: 'This day is the beginning of Your deeds, a memory of the first day' (Rosh Hashanah Musaf Amidah).

So it turns out that on Rosh Hashanah: In the 1st hour God thought to create Humankind; in the 2nd God consulted the Ministering Angels; in the 3rd God assembled Adam's dust; in the 4th kneaded it; in the 5th shaped Adam; in the 6th made Adam into a lifeless body; in the 7th **breathed a soul into Adam**; in the 8th brought Adam into the Garden of Eden; in the 9th Adam was commanded [not to eat from Tree of Knowledge]; in the 10th Adam transgressed, in the 11th Adam was judged; in the 12th Adam was granted reprieve.

Said the Holy One to Adam: This is the example for your children. Just as you stood in judgment before Me this day and came out with a reprieve, so will your children in the future will stand in judgment before Me on this day and leave with a reprieve. When will that be? *"In the seventh month, on the first day of the month..."* (Lev. 23:24).

בְּעֶשְׂרִים וּחֲמִשָּׁה בְּאֵלוּל נִבְרָא
הָעוֹלָם... דִּתְנִינוּ בְּתַקִּיעַת דְּרֹב זֶה
הַיּוֹם תַּחֲלַת מַעֲשֵׂיךָ זִכְרוֹן לַיּוֹם
רִאשׁוֹן...

נִמְצְאָתָה אֵתָּה אוֹמֵר בַּיּוֹם רִאשׁ
הַשָּׁנָה בְּשַׁעַת רִאשׁוֹנָה עָלָה
בְּמַחֲשָׁבָה, בְּשִׁנְיָה נִתְעַצָּץ עִם מַלְאָכֵי
הַשָּׁרָת, בְּשִׁלְשִׁית כִּנָּס עֲפָרוֹ,
בְּרִבְעִית גָּבְלוּ, בְּחֲמִישִׁית רָקְמוּ,
בְּשִׁשִּׁית עָשְׂאוּ גֵלֶם, בְּשַׁבְּעִית נִפְחַ
בּוֹ נִשְׁמָה, בְּשִׁמְיִית הִכְנִיסוּ לְגֹן,
בְּתִשְׁעִית נִצְטָנָה, בְּעֶשְׂרִית עָבַר,
בְּאַחַת עֶשְׂרֵה נָדוֹן, בְּשִׁתִּים עֲשָׂרָה
נִצָּא בְּדִימוֹס.

אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם,
זֶה סִימָן לְבָנִיד כְּשֶׁם שְׁעֻמַּתְךָ לִפְנֵי
בְּדִין הַיּוֹם הַזֶּה וְנִצָּאתָ בְּדִימוֹס, כִּד
עֲתִידִין בָּנִיד לַעֲמֹד לִפְנֵי בְּדִין בַּיּוֹם
זֶה וְיִוצֵאִין לִפְנֵי בְּדִימוֹס, אִימָתִי
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ.

4. Maimonides, Laws of Shofar 1:1,3,8; 2:4 [12th century]

1:1. It is a positive commandment from the Torah to hear the **sounding of the shofar on Rosh Hashanah**, as it states: *"It shall be a Day of Sounding for you"* (Num. 29:1). The shofar which is sounded... is a bent ram's horn...

Even though Torah did not explicitly state that the **sounding** on Rosh Hashanah should be performed using a shofar, concerning Yovel (Jubilee year) the Torah states: *"Then you shall sound the shofar loud, in the seventh month, on the tenth day of the month, the day of Atonement, you shall have the shofar sent around your land."* (Lev. 25:9) Tradition teaches that just as the '**sounding**' for the Yovel requires a shofar, so too, the '**sounding**' on Rosh Hashanah requires a shofar.

1:3. One should not intend to blow a shofar that has been used for idolatry. But if sounded, the obligation is fulfilled.... A stolen shofar that is blown, the obligation is fulfilled [unlike a stolen lulav - Yerushalmi, Sukkah 3:1], because the mitzvah is only to **hear the sound**, and counts even though the listener didn't touch or raise it; and the laws of theft don't apply to sound.

א מִצְוַת עֲשֵׂה שְׁלִתוּרָה, לִשְׁמֹעַ
תְּרוּעַת הַשּׁוֹפָר בְּרִאשׁ הַשָּׁנָה,
שֶׁנֶּאֱמַר "יוֹם **תְּרוּעָה**, יִהְיֶה לָכֶם."
וְשּׁוֹפָר שֶׁתּוֹקְעִין בוֹ... הוּא קָרוֹן
הַכְּבָשִׁים הַכְּפוּף...

וְאִף עַל פִּי שֶׁלֹא נִתְפָּרַשׁ בְּתוֹרָה
תְּרוּעָה בְּשּׁוֹפָר בְּרִאשׁ הַשָּׁנָה, הָרִי
הוּא אוֹמֵר בְּיֹבֵל "וְהַעֲבַרְתָּ שּׁוֹפָר
תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ
בַּיּוֹם הַכְּפָרִים תַּעֲבִירוּ שּׁוֹפָר בְּכָל
אֶרֶצְכֶם:", וּמִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוּ מֵה
תְּרוּעַת יוֹבֵל בְּשּׁוֹפָר אִף תְּרוּעַת רִאשׁ
הַשָּׁנָה בְּשּׁוֹפָר.

ג שּׁוֹפָר שֶׁלְעֲבֹדָה זָרָה אֵין תּוֹקְעִין
בוֹ לְכַתְּחִלָּה; וְאִם תִּקַּע בוֹ, יִצָּא...
שּׁוֹפָר הַזֶּהוּ שֶׁתִּקַּע בוֹ, יִצָּא יָדִי
חוּבָתוֹ שֶׁאֵין הַמִּצְוָה אֵלֶּא בְּשִׁמְיעַת
הַקּוֹל אִף עַל פִּי שֶׁלֹא נָגַע בוֹ וְלֹא
הִגְבִּיהוּ הַשּׁוֹמֵעַ, וְאֵין בְּקוֹל דִּין גָּזֵל.

5. Genesis 2:7 [The Creation of Adam]

And the Lord God formed the human species:
from the dust of the ground
and breathed into its nostrils the soul-breath of life
thus the human became a living being.

6. Rashi's commentary [11th century]:

"And the Lord God formed..." – [Two *yuds* imply] two formations: a physical one for this world, and a non-physical one for life in the World to Come; but for animals, which will not stand in judgment before God, two *yuds* are not written.

"and breathed into its nostrils" – God made the Human species from elements *above & below*: body from below and soul from above. For on Day 1 God created Heaven above and Earth below; on Day 2 God created the firmament for those above, and on Day 3 dry land for those below; on Day 4 God created lights for those above, and on Day 5, swarming waters for those below; so on Day 6 a being from elements above and below needed to be created, otherwise there would have been disharmony among the works of Creation... (see Gen. R. 12:8).

"a living being" – Also cattle and beasts are called this (Gen. 1:20-21,24), but the Human species is the most highly developed, because to it was given understanding and speech.

7. Nachmanides's commentary [13th century]:

The verse says that God blew into Adam's nostrils the breath of life to teach us that the soul did not come to humanity from the base elements (as with other species) ... rather, it was the great spirit of God: "For God grants wisdom, from God's mouth comes knowledge and discernment." (Prov. 2:6). For one who breathes into the nostrils of another gives to them of their very own soul. As it says, "And the breath of *Shaddai* gives them understanding" (Job 32:8)...

8. Rabbi Samson Raphael Hirsch's commentary [19th century]:

This verse contains the whole secret of Man's essence. Our whole awareness of Man's dignity and calling is based on what is revealed here... The root of both אף (*af*) and אפים (*apayim*) is to **inhale deeply**... It denotes the opening in the human body through which a person takes in deeply the stream of life. Thus, ארך אפים (*erech apayim*) means *patience* while קצר אפים (*kotzer apayim*) means *impatience*...

9. Maimonides, Laws of Repentance 3:4 [Shofar Consciousness]

Although the blowing of the Shofar on Rosh Hashanah is a decree of the Torah, still it has a deep meaning, as if to say: *Awake! Awake you sleepers, from your sleep; and slumberers arouse from your slumber! Examine your deeds, return in repentance, and remember your Creator. Those of you who forget the real truth in the follies of time and are fixated all year long on vanity and emptiness, which neither gains nor saves, look to your souls and improve your ways and actions! Every one of you should abandon their bad path and way of thinking that is not good.*

10. The Deepest Call, Rabbi Sacks, 2017 video

The shofar is telling us that though we may be mere dust, mortal and vulnerable, there is within us the breath of God. That ultimately is what the shofar is: the sound of soul calling to soul across the abyss between us and infinity.

בראשית ב:ז

וַיִּצְרֶה ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם
עֹפָר מִן הָאֲדָמָה
וַיִּנְפַח בָּאָפִיו נְשָׁמַת חַיִּים
וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה.

"וַיִּצְרֶה" - שְׁתֵּי יְצִירוֹת, יְצִירָה לְעוֹלָם
הַזֶּה וְיְצִירָה לַתְּחִיַּית הַמָּתִים, אֲבָל
בְּהֶמָּה שְׁאִינָה עוֹמֶדֶת לְדִין לֹא נִכְתָּב
בְּיְצִירָתָה שְׁנֵי יוֹדִיִּין:

וַיִּנְפַח בָּאָפִיו - עָשָׂא מִן הַתְּחִיַּתוֹנִים
וּמִן הָעֲלִיּוֹנִים גּוֹף מִן הַתְּחִיַּתוֹנִים
וְנִשְׁמָה מִן הָעֲלִיּוֹנִים, לְפִי שְׁבִיּוֹם
רָאוּשׁוֹן נִבְרָאוּ שְׁמַיִם וָאָרֶץ, בְּשֵׁנֵי בְרָא
רְקִיעַ לְעֲלִיּוֹנִים בְּשֵׁלִישִׁי תַרְאָה
הַיְבֶשֶׁת לַתְּחִיַּתוֹנִים, בְּרַבִּיעִי בְרָא
מַאֲוֹרוֹת לְעֲלִיּוֹנִים בַּחֲמִישִׁי יִשְׁרָצוּ
הַמַּיִם לַתְּחִיַּתוֹנִים, הַיּוֹקֵק בְּשֵׁשִׁי
לְבָרָאוֹת בּוֹ בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחִיַּתוֹנִים,
וְאִם לֹא יֵשׁ קִנְיָה בְּמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית.

"לְנֶפֶשׁ חַיָּה" - אִף בְּהֶמָּה וְחַיָּה
נִקְרָאוּ נֶפֶשׁ חַיָּה, אֲדָּה זֹאת לְאָדָם חַיָּה
שֶׁבְּכוֹלָן שְׁנִיתוֹסֵף בּוֹ דַּעַת וְדַבָּר:

אמר כי הוא נפח באפיו נשמת
חיים להודיע כי לא באה בו
מן היסודות... אבל היא רוח
השם הגדול "כי ה' יתן חכמה
מפיו דעת ותבונה", כי הנופח
באפי אחר מנשמתו יתן בו
וזהו שנאמר "ונשמת שפי
תבינם"...

אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה
גזרת הכתוב, רמז יש בו כלומר: עורו
עורו ישנים משנתכם והקיצו נרדמים
מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו
בתשובה וזכרו בוראכם. אלו
השוכחים את האמת בהבלי הזמן
ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא
יועיל ולא יציל, הביטו לנפשותיכם
והקיבו דרכיכם ומעלליכם ויעזבו כל
אחד מקם דרכו הרעה ומחשבתו אשר
לא טובה.